

РЕШЕНИЕ

№ 14621

гр. София, 13.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 15.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **2669** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.145 от АПК във вр. с чл.33а ал.6 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/.
Образувано е по жалба на „УХП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Заповед № РД-09-94/31.01.2023 г. на Министъра на земеделието и храните / преди министър на земеделието/, в частта, в която заявените от дружеството площи са изключени от слоя “Площи, допустими за подпомагане“ за кампания 2022 г.

В жалбата е посочено, че заповедта в оспорената ѝ част е немотивирана и издадена в противоречие с материалния закон. Моли се заповедта да бъде отменена в оспорената част. В съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разности.

Ответникът- Министърът на земеделието и храните, в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото не е спорно, че жалбоподателят е земеделски стопанин и е подал заявление за подпомагане за кампания 2022 г. Със Заповед № РД-09-1319/02.12.2022 г..

Министърът на земеделието, на основание чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията /ЗАдм/ и чл.16б, ал. 1 от Наредба № 105 от 22.08.2006 г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на интегрираната система за администриране и контрол (наричана за краткост Наредба №105/2006 г.), е наредил одобряването на проекта на специализирания слой "Площи, допустими за подпомагане" за кампания 2022 г. В раздел IV от нея е дадена възможност на земеделските стопани да се запознаят с този проект и в срок до 20.12.2022 г. да направят възражения за включване или невключване на определени физически блокове или части от тях в специализирания слой.

От дружеството-жалбоподател е подадено възражение с вх. № РД-12-01-18880/06.12.2022 г. по отношение на БЗС 70055-1096-3-3, БЗС 70055-1863-33-1, БЗС 70055-1897-13-1, БЗС 70055-240-2-1, БЗС 70055-250-4-1, БЗС 70055-259-1-2, находящи се в [населено място].Подаденото възражение е разгледано, като е прието за неоснователно.

Със Заповед № РД-09-94/31.01.2023г. на Министъра на земеделието / сега министър на земеделието и храните/ е утвърден окончателен специализиран слой площи допустими за подпомагане за кампания 2022 г. След извършена справка от страна на жалбоподателя било установено, че части от заявените площи - БЗС 70055-1096-3-3, БЗС 70055-1863-33-1, БЗС 70055-1897-13-1, БЗС 70055-240-2-1, БЗС 70055-250-4-1, БЗС 70055-259-1-2, находящи се в [населено място], не са включени в одобрения окончателен специализиран слой. За тези територии е извършена дешифриране на ортофото карти от самолетно заснемане от 03.07.2022 г., като е направен извод, че част от заявените парцели от жалбоподателя представляват площи недопустими за подпомагане и не следва да бъдат включени в одобрения специализиран слой площи допустими за подпомагане за кампания 2022 г. Заповедта е обнародвана в ДВ бр.15 от 14.02.2023г.

В хода настоящото съдебно производство от ответника са представени допълнително писмени доказателства / л.32- 33 и л.47 от делото/.

По делото е изслушано и прието заключение по СТЕ / л.49-50, неоспорено от страните. Вещото лице след извършена проверка по документите представени по делото и допълнително представени документи е дало отговор на поставените му въпроси.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Съгласно разпоредбата на чл. 30 от ЗПЗП за изпълнение на функциите на Разплащателна агенция се създава Интегрирана система за администриране и контрол (И.), която се състои от отделни системи, определени в ал. 2, като една от тях е и Системата за идентификация на земеделските парцели - чл. 30, ал. 2, т. 2 от ЗПЗП. Тя се създава и поддържа от МЗ по силата на чл. 30, ал. 4, т. 2 от ЗПЗП. В изпълнение на законовата делегация по чл. 30, ал. 6 от ЗПЗП министърът на земеделието, храните и горите е издал и Наредба № 105/2006 г., според § 4 от заключителните ѝ разпоредби. СИЗП и данните, включени в нея са посочени в чл. 33 от ЗПЗП. Според ал. 4 на

същата норма данните в СИЗП се актуализират ежегодно чрез дешифриране (компютърно разчитане) на актуална цифрова ортофото карта, чрез извършване на специализирани теренни проверки на референтни парцели и чрез отразяване на резултатите от проверките на място по чл. 37 от ЗПЗП. Специализираните теренни проверки на референтни парцели се извършват след уведомяване на бенефициентите при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 30, ал. 6 от ЗПЗП, а това е редът визиран в чл. 15, ал. 5 от Наредба № 105/2006 г., който ред е спазен.

В чл. 33а, ал. 1 от ЗПЗП е разписано правомощието на Министерството на земеделието да създава в СИЗП специализиран слой „Площи, допустими за подпомагане“, който включва площите, допустими за подпомагане във всеки физически блок, въз основа на критериите, определени в наредбата по чл. 40 от ЗПЗП, а това е Наредба № 2/2018 г. В чл. 33а, ал. 2 от ЗПЗП е посочено, че данните в СИЗП, които се отнасят до физическите блокове и специализирания слой „Площи, допустими за подпомагане“, се обновяват ежегодно чрез дешифриране (компютърно разчитане) на актуална цифрова ортофото карта, чрез извършване на специализирани теренни проверки на референтни парцели и чрез отразяване на резултатите от проверките на място по чл. 37 с цел отразяване на реалното състояние и ползване на площите. Обхватът на специализирания слой се одобрява със заповед на министъра на земеделието, храните и горите по ред, определен в наредбата по чл.30 ал.6 от ЗПЗП.

С оглед цитираните по-горе правни норми се налага изводът, че оспорената в настоящото производство заповед № РД РД-09-94 от 31.01.2023 г. на министъра на земеделието, храните и горите е издадена от компетентен орган, поради което съдът приема, че не са налице пороци водещи до нищожност на заповедта в оспорената ѝ част.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Оспореният акт е издаден в писмена форма, но е немотивиран, което обуславя неговата незаконосъобразност – основание за отмяна по чл. 146, т. 2 от АПК. Разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК предвижда, че административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, от което следва, че императивно изискване на закона е административният акт да е мотивиран. Мотивите на административния акт представляват единство от фактическите и правни основания за издаването му и тяхното наличие позволява да са разбере волята на административния орган. Мотивите имат съществено значение и за съда при осъществявания контрол за законосъобразност и липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения административен акт. С оглед трайната съдебна практика, мотивите могат да се съдържат, както в самия акт, така и в друг документ, към който актът препраща и който се намира в административната преписка.

Заявените от жалбоподателят за подпомагане парцели попадат в парцели с БЗС № 70055-1096-3-3, БЗС 70055-1863-33-1, БЗС 70055-1897-13-1, БЗС 70055-240-2-1, БЗС 70055-250-4-1, БЗС 70055-259-1-2, с обща площ от 4.83ха и заявена култура „ливади за косене“ и „винени лозя“, находящи се в землището на [населено място].

Разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наредба № 2 от 26 март 2018 г. регламентира, кои площи не са земеделски площи, а именно тези които са необработваемите площи, непригодни за извършване на земеделска дейност - захрастени територии, дерета, оврази, полски пътища, прокари и просеки, тази на чл. 8, ал. 2 от Наредба № 2 от 26.03.2018 г. касае площта е неподдържана /пустееща, заета

с храсти, тръни и висока тревна растителност, без следи от земеделска дейност /паша или коситба/, а тази на чл. 10, ал. 1, т. 1 и 2 и, ал. 2, т. 1 от Наредба № 2 от 26 март 2018 г. - трайно неподходящи за подпомагане са земеделските площи или части от тях, заети от: т. 1. дървесна и храстовидна растителност; т. 2 - нежелана растителност и временно неподходящи за подпомагане са земеделските площи или части от тях, за които в календарната година се установи, че са изоставени - земеделски площи без наличие на земеделска дейност (производство на продукцията или поддържане в състояние, годно за производство), които могат да бъдат приведени в състояние, годно за подпомагане чрез стандартни земеделски мероприятия или чрез премахване на камъни, дървесна, храстовидна и друга нежелана растителност.

Тези разпоредби от Наредбата обаче се излагат едва в представените по делото от процесуалния представител на ответника писмени бележки. В разглеждания случай административният орган не е посочил фактически и правни основания за определянето като недопустими на заявените от дружеството жалбоподател части от заявените площи - БЗС 70055-1096-3-3, БЗС 70055-1863-33-1, БЗС 70055-1897-13-1, БЗС 70055-240-2-1, БЗС 70055-250-4-1, БЗС 70055-259-1-2, находящи се в [населено място].

По отношение на процесните БЗС е извършено дешифриране на ортофото карти от самолетно заснемане от 03.07.2022 г. От съдържащите се на представения по делото CD доказателства не стана ясно какви са фактическите установявания, направени при извършените проверки по отношение на всяко едно от заявените от жалбоподателя БЗС. От заключението на вещото лице също не може да се направи безспорен извод, че теренните проверки за били извършени законосъобразно, съответно, че резултатите от тях отразяват реално състоянието на БЗС-тата към момента на проверката.

По същество, от нито един документ в представената преписка ,в т.ч. на електронен и хартиен носител, не може да се установи нито какво фактически е установил органа, нито кое правно основание е приложил по отношение на заявените за подпомагане парцели. Посочването на фактическите обстоятелства, обуславящи издаването на административния акт, е абсолютно условие за законосъобразност на същия. Неизпълнението на това законово задължение води до немотивираност на заповедта в оспорената ѝ част, поради което съдът намира, че оспореният акт е немотивиран, а липсата на мотиви пречатства упражняването на съдебен контрол и е основание за отмяна на оспорения акт, с оглед разпоредбата на чл. 146, т. 2 от АПК.

Следва ясно да се посочи, че по делото са постановени съдебни актове, като, касаещи администриране на подадената жалба, така и такава с което съдът е конституирал страните, разпределил доказателствената тежест и насрочил делото за разглеждане в открито съдебно заседание. Отделно с протоколни определения в съдебно заседание съдът е задължавал многократно ответника да представи в пълнота на хартиен носител административната преписка по постановяване на оспорената заповед във връзка със заявените за подпомагане парцели.

По делото е представени молба от 27.10.2023 г., в която е посочено, че административната преписка е представена в цялост. Такива са били и изявленията на процесуалния представител на жалбоподателя в открито съдебно заседание. С оглед на горното, съдът приема, че това е цялата административна преписка при и по повод постановяването на процесната заповед.

На тази база обаче, следва да се приеме, че от оспореният акт и цялата преписка при постановяването му е напълно неясно и дори непредполагаемо - какво е установил

административния орган по отношения на заявените за подпомагане парцели, както и към коя законова хипотеза за недопустимост са подведени същите. Наличието на протокол от С. и снимки от ЦОФК, без да е налице дори индиция как е възприето съдържанието им, а оттам - и как е пренесено то като фактическо основание към определена правна норма, преклудира възможността за какъвто и да било съдебен контрол.

Посочването на правни основания на етап съдебно производство, каквото е налице с посочените по-горе писмени и устни изявления на ответника е недопустимо и не поражда задължение за проверка на акта за материална не/законосъобразност. Налага се единствено възможният извод, че процесният акт е постановен при пълна липса на фактически и правни основания, преклудираща възможността изобщо да се разберат причините довели до обективирания краен резултат.

По изложените съображения, съдът намира, че заповедта в обжалваната ѝ част е немотивирана и издадена при липса на фактически и правни основания, поради което следва да бъде отменена. Преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с изложените в мотивите на съдебното решение указания по прилагането на закона.

При този изход на спора се дължи произнасяне и по заявеното от страна на жалбоподателя искане за присъждане на разноски. Същото е своевременно направено и основателно. С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в общ размер на 500 лв., от които 50 лв. платена държавна такса, 500 лв.платен депозит за възнаграждение на вещото лице.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София- град, III отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-09-94/31.01.2023 г. на Министъра на земеделието и храните / преди министър на земеделието/, в частта, в която заявените площи от „УХП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], са изключени от слоя “Площи, допустими за подпомагане“ за кампания 2022 г.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне по заявление с УИН 22/190522/10548 при спазване дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Министерство на земеделието и храните да заплати на „УХП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], ет.1, сумата от 500 лв. /петстотин лева/, представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

